

پرورش همکاری و اصلاح کم‌کاری در فرزندان

چرا بچه‌ها نیاز به کار کردن در خانه دارند
و چگونه آنها را به کار کردن برانگیزیم

اثر: پاتریشیا اسپرینکل

برگردان: بهجت نجفی

ویرایش: بهجت نجفی

Children who do too little

Patricia Sprinkle

انتشارات پیک‌بهار

Sprinkle, Patricia Houck

اسپرینکل، پاتریشیا هوک، ۱۹۴۳
پرورش همکاری و اصلاح کم‌کاری در فرزندان / اثر پاتریشیا اسپرینکل: ترجمه بهجت
نجفی. -- تهران: پیک‌بهار، ۱۳۸۹.
۱۴۴ ص.

ISBN 978-964-7184-84-7 : ۳۵۰۰ تومان

فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیبا.

Children who do too little

عنوان اصلی:

موضوع: ۱. کار ۲. کودکان -- رشد ۳. اخلاق کار ۴. کودکان -- سرپرستی. الف. نجفی، بهجت.
۱۳۴۳. مترجم.

رده‌بندی کنگره: ۱۳۸۹ ۵۱۳۸۹/۵۲ HOVA۴

رده‌بندی دیویی: ۶۴۹/۱

شماره کتابشناسی ملی

۲۰۵۴۴۴۶

نام کتاب: پرورش همکاری و اصلاح کم‌کاری در فرزندان

نویسنده: پاتریشیا اسپرینکل

برگردان: بهجت نجفی

طرح جلد: شاه‌پری بهرامی

نوبت چاپ: اول

سال چاپ: ۱۳۹۰

تعداد چاپ: ۲۲۰۰ جلد

قیمت: ۳۵۰۰ تومان

چاپ: غزال

لیتوگرافی: باختر

ISBN 978-964-7184-84-7

شابک: ۹۷۸۹۶۴۷۱۸۴۸۴۷

نشانی: خیابان انقلاب، خیابان ابوریحان، بن‌بست امیرپرویز، شماره ۳ طبقه اول

تلفن: ۰۹۱۲۱۴۰۰۸۷-۶۶۹۵۶۷۸۸-۶۶۴۶۵۲۸۰

کلیه حقوق برای انتشارات پیک‌بهار محفوظ است

فهرست

مقدمه	۵
بخش اول: چرا فرزندان باید کار کنند؟	
۱: مرغ مقلد و لگردی نمی‌کند	۱۱
۲: پدران و مادران ما	۲۱
بخش دوم: چرا فرزندان را به کار نمی‌گیریم؟	
۳: هر کاری که تو بتوانی انجام دهی، من بهتر آن را انجام می‌دهم!	۲۷
۴: در خانه‌ی خودم	۳۹
بخش سوم: چرا فرزندان را بر نمی‌انگیزیم تا کار کنند؟	
۵: با یک نشست خانوادگی شروع کنید	۵۱
۶: مهارت‌ها را آموزش دهید، نه کارها را	۵۹
۷: کارهای مناسب سن هر کودک	۶۹
۸: آیا نظافت می‌تواند سرگرم‌کننده باشد؟	۸۱
۹: به هنگام شورش، چه باید کرد؟	۹۱
۱۰: چگونه از پیامدها برای آموختن استفاده کنیم؟	۹۹
۱۱: امتیاز دادن به بچه‌ها به منظور کار کردن	۱۱۱
۱۲: فرزندان‌تان را به سرکار خود ببرید	۱۲۳

۱۳: آیا همیشه دیر است؟ ۱۳۱

۱۴: این کارها چه لزومی دارد؟ ۱۳۹

www.ketab.ir

مقدمه

وقتی داشتم این کتاب را می‌نوشتم، دوستم، جان که دوازده سال داشت، به من گفت که این کتاب مرا شرمند خواهد کرد. او گفت «پدران و مادران این کتاب را می‌خرند، و بچه‌ها آن را می‌سوزانند. بعد دوباره والدین یکی دیگر از آن می‌خرند، و دوباره بچه‌ها آن را می‌سوزانند. اما سرانجام والدین موفق می‌شوند و آن را خواهند خوانند»

جان یکی از دوستان پسر کوچک من بود. یک روز وقتی مادرش برای بردن او به خانه‌ی ما آمد، فوری خودش را به مقابل تابلوی وظایف خانگی روزانه‌ی ما رساند که بر در یخچال نصب بود. پس از اولین چاپ، یک جلد از این کتاب را به مادرش دادم. سه سال بعد، که ما پس از رفتن از آنجا دوباره بازگشته بودیم، مادر جان از او پرسید: «چیزی برای گفتن به خانم اسپرینکل نداری؟» جان نگاهی تأسف بار به من انداخت و گفت «فکر می‌کنم باید به شما بگویم «متشکرم». من اولین کارم را به‌تازگی شروع کرده‌ام. تمیز کردن و جارو کردن یک رستوران، و مدیر به‌خاطر کار خوبم، مرا استخدام کرده است.»

این کتاب در مورد بچه‌ها و مهارت‌های خانه‌داری است. در این کتاب می‌خوانید:

- چرا بچه‌ها نیازمند یادگیری مهارت‌های خانه‌داری هستند.
- اگر واقع‌بین باشیم، از بچه‌ها چه انتظاراتی می‌توان داشت؟
- چرا ما (والدین) اغلب از آموزش مهارت‌هایی که بچه‌ها نیازمند آنها

هستند، خودداری می‌کنیم؟

- چگونه مهارت‌ها را یاد بدهیم، به جای اینکه وظایف خانه را تکلیف‌وار از آنها بخواهیم.
- اهمیت تشکیل یک گروه خانوادگی که می‌تواند بیشتر کارهای خانه را به بچه‌ها یاد بدهد.

من این کتاب را براساس تجربه‌های خویش نوشتم، بلکه آن را براساس امیدهایم نوشتم. وقتی بچه‌هایم کوچک بودند، کتاب‌های بسیاری درباره‌ی اینکه چگونه، چه زمانی، و چه غذاهایی به بچه‌ها بدهم، خواندم. اما هیچ وقت کتابی در این مورد که چگونه به آنها یاد بدهم آشنایی کنند یا ظرف بشویند، ندیده‌ام. کتاب‌هایی پیدا کردم که به بچه‌ها دست‌شویی رفتن را آموزش می‌داد، اما درباره‌ی مهارت تمیز کردن دست‌شویی، کتاب‌های کمی نوشته شده بود.

بیشتر این کتاب‌ها را پدران و مادرانی نوشته بودند که مهارت آموزش کار را نمی‌دانستند. از آنجا که من دیر از دواج کردم، بسیار دیده بودم که دوستانم به بچه‌هایشان یاد می‌دادند چگونه درس بخوانند. اما هیچ‌یک از بچه‌های آنها نمی‌دانستند چگونه یک رژیم متعادل انتخاب کنند، یا چگونه غذا بپزند، یا چگونه می‌شود یک چک را نوشت، و یا در مورد تمیز کردن خانه و نگهداری از آن هیچ نمی‌دانستند. یکی از دوستانم در مورد دخترش می‌گفت «روزی از او خواسته شد تا نظافتچی یک زن در منزلی باشد اما من می‌ترسیدم که مبدا برای نظافت مبل‌مان از شوینده‌ی اشتباهی استفاده کند و همه‌ی آنها را خراب کند.»

آنچه یک بچه نیاز دارد تا در خانه بیاموزد، بیشتر از چگونه تمیز کردن کف زمین است. در بحث‌های گروهی خانواده در مورد این صحبت می‌کنیم که: چگونه وظایف را تقسیم کنیم، چه زمانی وظایف را به بچه‌ها یاد بدهیم، عواقب قطع رژیم غذایی برای کم کردن وزن چیست، چگونه نظامی برای کارهای خانه طراحی کنیم، و پاداش‌های نقدی مناسب در ازای وظایف مختلف کدام‌اند. یک بچه یاد می‌گیرد که:

- در کارهای گروهی شرکت کند.
- کار خود را انجام دهد؛ چه آن را دوست داشته باشد، چه نداشته باشد.
- چون گروه نیازمند کار اوست.
- چگونه نظامی که کارا نبوده است را تحلیل کند، و راه حل های جدید ارائه دهد و اینکه شکست فرصتی برای وی فراهم خواهد کرد تا جهت ها و عملکردها را تغییر دهد. و اینکه
- آن کارها پیامدهایی هم دارند.

این درس ها را در کلاس های درسی، یا تیم های ورزشی آموزش نمی دهند. در مدرسه و ورزش، هدف کسب مقام و پیروزی است. در خانه، هدف همکاری، هماهنگی، مسئولیت پذیری، و بهتر انجام دادن است. پس از آنکه با والدین، مشاوران کاریابی، مشاوران خانواده، مشاوران ازدواج، و جوانان ناکام در ابتدای زندگی صحبت کردم، به این نتیجه رسیدم که وقتی بچه ها را در کارهای روزمره ی خانه درگیر نمی کنیم، به واقع در حق آنها، خانواده و جامعه، در نقش یک خانواده ی کل، اجحاف می کنیم. اگر بچه ها از انجام نیازهای شخصی خودشان عاجز باشند، در آینده نمی توانند بر شغل خود برقرار بمانند و در ارتباط با دیگران و ازدواجشان دچار مشکل خواهند شد.

نکته ای که با نوشتن این کتاب آموختم، این بود که هیچ وقت دیر نیست. از آنجا که خواهان مسئولیت پذیری فرزندانان هستید، تشویق ها و نظراتی در این کتاب هست که به شما کمک می کند. نکته ی دیگر اینکه طرفیت خودتان نیز بالاتر می رود، و وقتی فرزندان با لب آویزان به شما می گویند «آیا من باید...؟» این کتاب به شما می گوید که با اعتماد به نفس، محکم و مطمئن به او بگویید «بله، تو حتماً باید این کار را بکنی.»